అందని ద్రాక్షలు

పాలకూర సీతాలత

చలికాలపు మంచునీ, అలముకున్న చీకటినీ చీల్చుకుంటూ హైద్రాబాదు వైపు పరుగులు తీస్తోంది గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్.

సికింద్రాబాదు స్టేషన్ కూడా దాటింది కనుక, బెర్తుమీద పరుచుకున్న దుప్పటీని తీసి ముడిచి సూట్ కేస్‌లో తోశాడు మురళి.

మరి కాస్సేపట్లో నాంపల్లి స్టేషన్ చేరి, నా బాధ్యత అయిపోయిం దన్నట్లు ఆగి పోయింది రైలు. మురళి దిగాడు. అందరి లాగా తోసుకుని వెళ్ళడానికి అతను తొందరపడటంలేదు. సూట్ కేస్‌ను ప్లాట్ ఫారంమీద వుంచి జేబులోంచి పాకెట్ డైరీ తీశాడు. అందులోని అడ్రసు ఒకసారి చదువుకున్నాడు. సత్యం స్టేషన్‌కు వస్తానని రాశాడు. అటు, ఇటూ చూశాడు. చలి కాలం ఉదయం రాలేక బద్ధకించాడా? ఊహుఁ అలాంటి వాడు కాదు. అలా ఆలోచిస్తుండగానే ప్లాట్ ఫారం మీద ఓ మెరుపుతీగ మెరిసింది. చిలుక ఆకుపచ్చరంగు చీర ధరించి, దానికిమ్యాచ్ అయ్యేలా జాకెట్టు ధరించి, పిరుదులు తాకే పొడుగాటి జడ అస్తమానూ అల్లరిపెట్టగా దాన్ని చిరాగ్గా వెనక్కు విసురుకుని హడా వుడిగా కంపార్టుమెంటులన్నీ కలియపెడు తున్న ఆ అమ్మాయిని అలా కన్ను ఆర్ప కుండా చూడటం సభ్యత కాదని తెలిసినా, చూడకుండా వుండలేక, చూస్తూ రెప్ప వాల్చడం మానేశాడు మురళి. చలిగా అని పించి ఒక "విల్స్" వెలిగించాడు. గుండెల నిండా పొగ నింపుకుని వదిలాడు. సత్యం వస్తాడేమో అని కొంచెంసేపు చూద్దామని అలాగే నిలబడిపోయాడు. మెరుపు తీగ కోసం చూస్తే మాయమయ్యింది.... ఇంకో రెండు నిమిషాల్లో మళ్ళా ప్రత్యక్షమయి తనకు కొంచెం దూరంలో నిల్చుని ఆలోచిస్తోంది. 'పాపం.... వస్తానని రాసి ఎవరో వచ్చివుండరు. పాపం.... ఆ అమ్మాయి ఉదయమే లేచి చలిలో వచ్చింది' అనుకున్నాడు. వస్తానని చెప్పి రాక, ఈ మెరుపు తీగెకు కష్టం కలిగించిన వాళ్ళపై మురళికి కోపంవచ్చింది. ఇంకో నిముషం గడిచాకా ఆ అమ్మాయి మురళిని సమీపించింది.

"ఇఫ్ అయామ్ నాట్ మిస్టేకన్.... యు మస్ట్ బి మిస్టర్ మురళి...."

ఆశ్చర్య పోయాడు. ఆ మెరుపుతీగ తన కోసం వచ్చిందా? వాట్ ఎ వండర్.

"ప్లీజ్ స్పీక్"..ఆమె హెచ్చరించింది.

సిగ్గుపడాడు మురళి.... "సారి.... యస్. ఐ.... మురళి.... బి.యి.... జె.యి...." తడ బడ లాడుతూ తన గురించి అంతా చెప్పే శాడు.

గలగల మని నవ్వింది చిన్నది.

"క్షమించండి.... మీరెవరో...."

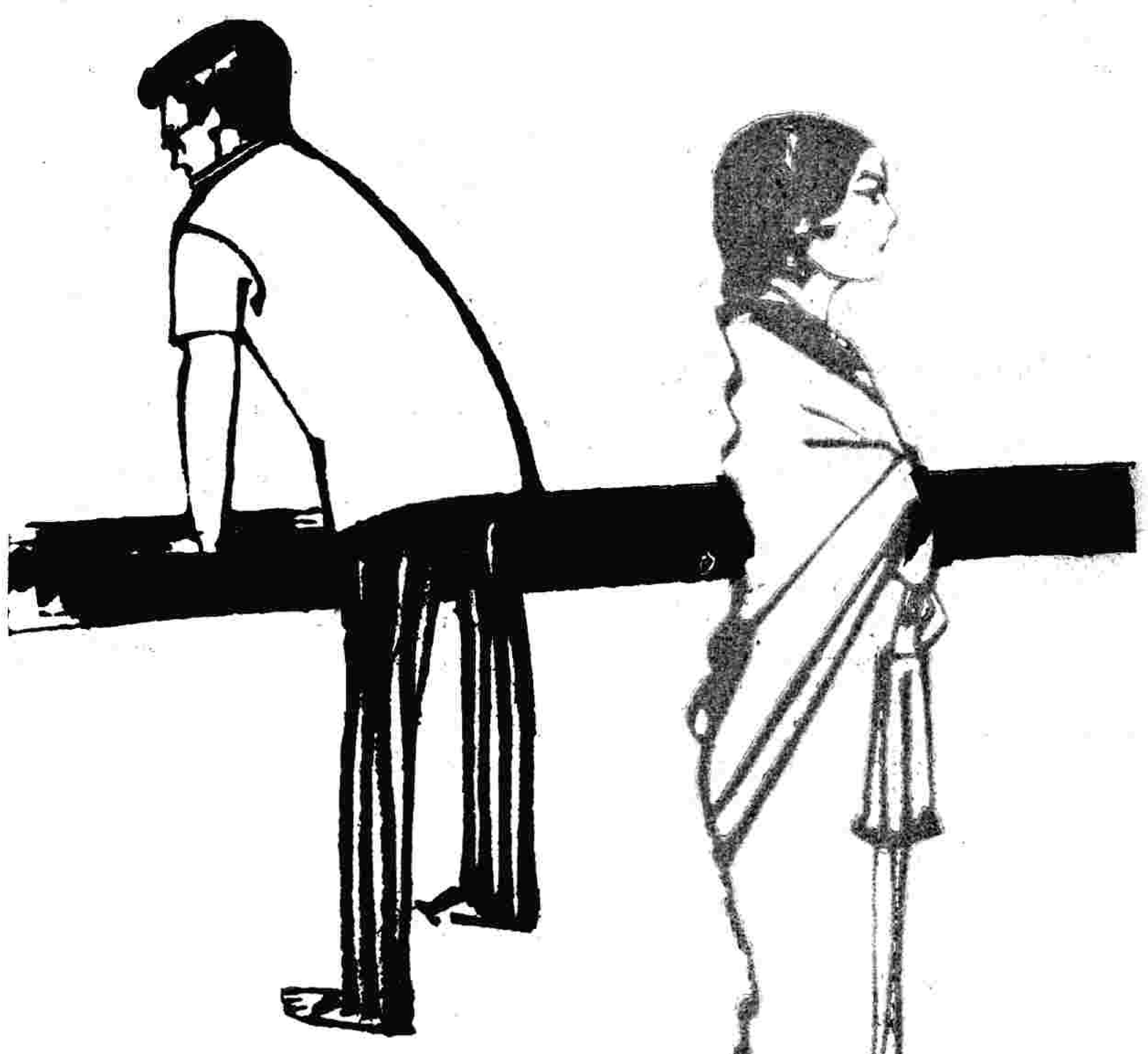

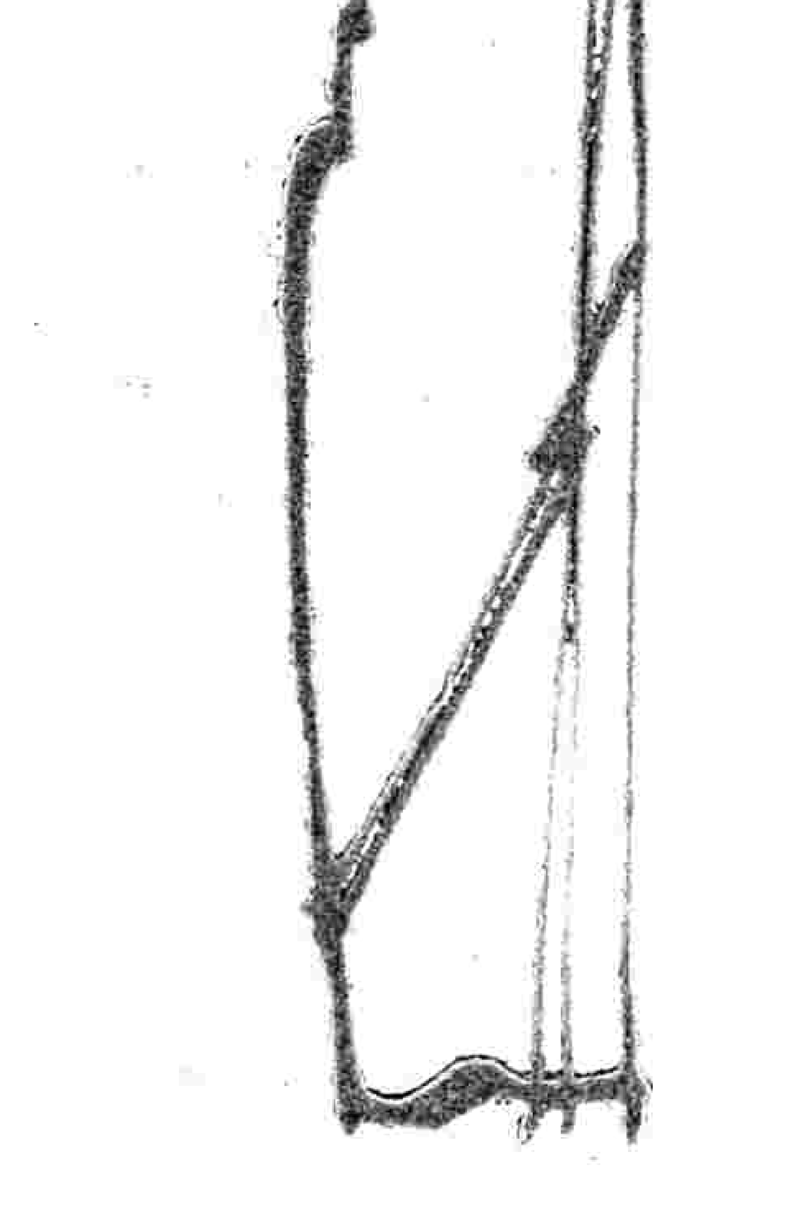

"నా పేరు లత. బి.ఏ. ఫైనల్. నేను మీ సత్యం కజిన్‌ని. మీరు ఈ రోజు వస్తున్నారని సత్యం ఒకసారి చెప్పాడు. నేను నా ఫ్రెండ్ ఒకామెను రిసీవ్ చేసుకుందుకు వచ్చాను. తనుకూడా నాతోనే బయలుదే రాడు. ఇంతలో బాబయ్యగారు వచ్చి ఉదయమే కూరల మండీకి వెళ్ళమన్నారు.... నేను ఎలాగూ స్టేషన్‌కు వస్తున్నాను గనుక మిమ్మల్ని నేను రిసీవ్ చేసుకుంటానని చెప్పాను.... కానీ నా ఫ్రెండ్ రాలేదు. సరే.... ఇక నడవండి" ఆమె మాట్లాడుతున్నట్లు లేదు. వీణలు మీటుతున్నట్లు వుంది.

ఇద్దరూ కల్సి బైటకు నడిచారు. లత

ఆటో... పిలువబోతుండగా వారించాడు మురళి.

"ఏమండీ! ఒక కాఫీ తాగి వెళదామండీ. ఉదయాన్నే అది మాత్రం ఆలస్యమైతే భరించలేను." ఆమె అదోలా చూసింది. "ప్లీజ్" అన్నాడు. ఆమె నవ్వుతూ "పద వండి" అన్నది.

ఇద్దరూ "దుర్గాభవన్"లోకి దారితీశారు. ఫామిలీ రూమ్‌లో కూర్చున్నారు. సర్వర్‌తో "రెండు ప్లేట్లు ఇడ్లీ, రెండు కాఫీ" చెప్పాడు. కాఫీ తాగుతూ సిగరెట్ పెట్టె బైటకు తీసి....

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే..." అంటూ ఒకటి నోట్లో పెట్టుకున్నాడు.

"అభ్యంతరం వుంది.." అన్నది ఆమె. ఆశ్చర్యంగా కనుబొమ్మలు ఎత్తాడు.

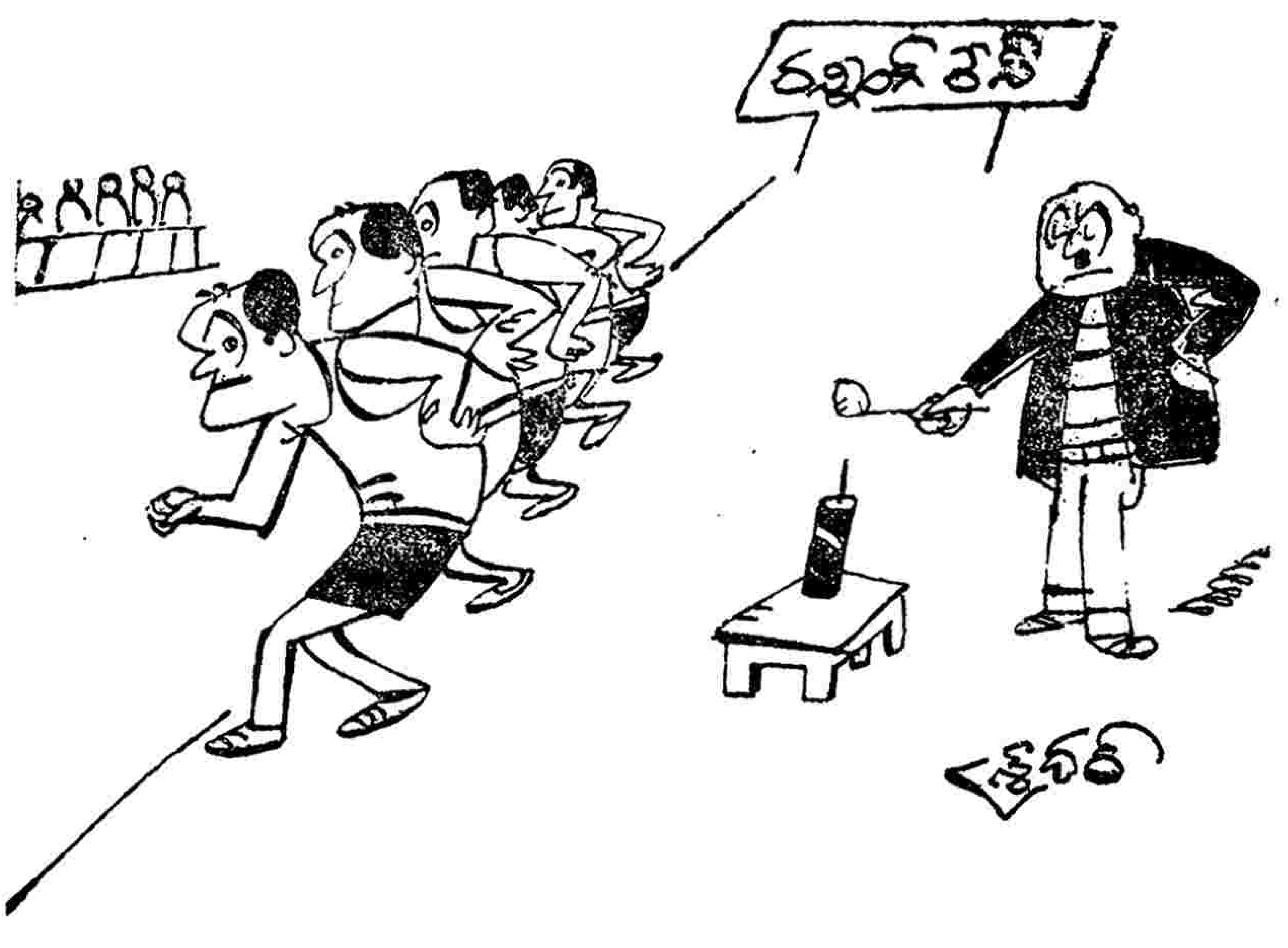

"మరి నాకు ఇవ్వకుండా.... మీరు ఒక్కరే తాగితే ఎలా" అంది.

వెంటనే అతని దృష్టి ఆమె ఎర్రని చిన్ని పెదాలపైకి పోయింది.

చిగురాకుల్లాగ మృదువుగా వున్నాయి అవి.

ఆమె అంది...."లేకపోతే ఏమిటండీ.... సిల్లీ... డోంట్ బీ టూ ఫార్మలీ!"

అగ్గిపుల్ల గీసుకున్నాడు. బిల్లు చెల్లించాడు మురళి. బైటకు వచ్చాక.... "ఏమండీ! ఈ రాత్రికేగదా పెళ్ళి. ఏమయినా ఒక ప్రజంటేషన్ కొందామండీ. మీరుకూడా వచ్చారు. సలహా ఇవ్వచ్చు." అన్నాడు. ఆమె చప్పుడవ్వేట్లు రెండు చేతులూ కలిపి నమస్కరిస్తూ,

"అయ్యో! ఈ భాగ్యనగరం పదిగంటలయితే గానీ కళ్ళు విప్పదు. మీ ప్రజంటేషన్ మధ్యాహ్నం ... రండి. వెళదాం...."

"మధ్యాహ్నం మీరు కూడా వస్తారా?"

"సరే."

ఇద్దరూ ఆటోలో కూర్చున్నారు. ఆటో పంజగుట్ట వైపు దూసుకుపోయింది.

* * *

మధ్యాహ్నం నిద్ర ముగించి కళ్ళు నులుముకుంటూ రిస్ట్‌వాచ్ చూశాడు. మూడున్నర. బజారుకు వెళ్ళాలి .... అటు, ఇటు చూశాడు. సత్యం జాడలేదు. 'వెధవ. తనని మరీ ఒంటరిగా వదిలేశాడు. "తను పనులలో తిరుగుతుంటే తనతోపాటు నన్ను కూడా తీసుకువెళ్ళవల్సింది' అనుకున్నాడు. భోజనాలు అయ్యాకా "నువ్వు పడుకో" అని పక్కపరిచి ఎటోపోయాడు.

ఇంతలో సత్యం చిన్న తమ్ముడు కన్పించాడు. అతన్ని పిల్చి....

"సత్యం ఏడోయ్!" అన్నాడు.

"బైటకు వెళ్ళాడండి ఏదో పనిమీద. సాయంత్రందాకా రాడు....రాత్రేగదా పెళ్ళి. బాధ్యత అంతా తనదే...." అన్నాడు ఆ తమ్ముడు. ఓ నిముషం ఆలోచించి-

"లతగారు ఎక్కడోయ్?" అన్నాడు.

"చూసి పిలుస్తా"నని పోయాడు.

సత్యం. మురళి చాలా మంచి స్నేహితులు. ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో ఒకే బ్రాంచి కలిసి చదివారు. వీళ్ళిద్దర్నీ చూసి మిగతా మిత్ర బృందం "ఆదర్శ మిత్రుల"ని పేరు పెట్టారు. అది విని వీళ్ళు నవ్వుకున్నారు. చదువులోకూడా ఇద్దరిదీ పైచెయ్యే. చదువు అయిపోయి ... ఉత్తరాలు రాసుకోవడం, ఒకళ్ళ గురించి ఒకళ్ళు తెల్సుకోవడం మానలేదు. మురళి వైజాగ్‌లోనూ, సత్యం హైదరాబాద్‌లోనూ ఉద్యోగాల్లో చేరారు. సత్యం చెల్లి సీత పెళ్ళికి తప్పక రమ్మని సత్యం మరీ మరీ రాయడంతో సత్యాన్నికూడా చూసినట్లు అవుతుందని బయలుదేరి వచ్చాడు.

ఇంతలో ఒక కుర్రవాడి చేత టిఫిన్, టీ మోయించుకు వచ్చింది లత. "తీసోకోండి" అంది.

"అరె. నేను నిద్ర లేచానని ఎలా తెలుసు?"

"ఎందుకో ఇటువస్తుంటే కూచున్న మీరు కన్పించారు. ఏదో ఆలోచనల్లో మునిగివున్నారు. మళ్ళీ వెనక్కి వెళ్ళి ఇవి తెచ్చాను" అంది టిఫిన్ చూపిస్తూ.

"అబ్బే! ఇప్పుడేం వద్దండీ!.... టీ.... చాలు" అంటూ టీ తీసుకున్నాడు.

"ఏమండీ! బైటకు వెళ్ళాలి. గుర్తుందా? మీరూ వస్తానన్నారు...." గుర్తు చేశాడు మురళి.

"నేనూ వెళ్ళాలి. సీతకు పూలు తేవాలి. మీదే ఆలస్యం. నేను తయారయివున్నాను. రండి మీ పని కూడా అవుతుంది"అన్నది.

ఆమెను పరీక్షగా చూశాడు.

పొద్దున ఒక్క జడ వేసుకుంటే. ఇప్పుడు రెండు జడలు వేసుకుంది. వాటిల్లో ఒకటి ముందుకు వేసుకుంది. తలలో గులాబీ, మల్లె లదండా సువాసనలు వెదజల్లుతున్నాయి. ఎడమ చేతికి రిస్ట్‌వాచీ, కుడి చేతికి రెండు బంగారు గాజులు. తెల్లని ముఖంమీద ఎర్రని బొట్టు సూర్యుడిలా వెలుగుతోంది. లేత గులాబీరంగు చీరలో తెల్లని బుల్లి పాదాలు దాగున్నాయి. నల్ల స్ట్రాప్ హైహీల్సు మెరుస్తున్నాయి. ఎర్రటి జరీ అంచున్న గులాబీ రంగు జాకెట్టు ఆమె యౌవనాన్ని దాయడానికి అవస్థలు పడుతోంది.

"మీరు వచ్చేది వుందా లేదా....?"ఆమె పిలుపుకు అదిరాడు.

"ఫైవ్ మినిట్స్" అంటూ పావు గంటలో తన ముస్తాబు పూర్తి చేసుకుని వచ్చాడు.

ఇద్దరూ బయలుదేరారు.

"బస్సుకోసం ఎవడు వెయిట్ చేస్తాడు?.... ఆటోలో పోదాం....

"ఎటు వెళ్ళాలో చెప్పండి" అన్నాడు.

"కోటీ" అన్నదామె.

ఆటో బయలుదేరింది.

నాలుగయిదు షాపులు తిరిగారు. ఎన్నెన్నో వస్తువులు చూశారు. కాని వస్తువు విషయంలో ఏకాభిప్రాయంరాలేదు

విడుపులు :

పరవస్తు సంచయ సూరి

అప్పుడే మీరు కొనుక్కున్న పత్రికను
అందుకుంటాడు—'ఇదిగో! చూసిస్తానని"
వర్షంలో మీరు వేసుకొచ్చిన గొడుగును
లాక్కొంటాడు—"ఆ సందు వరకు వెళ్ళొచ్చేస్తానని"
మీరు దిగీ దిగకముందే సైకిల్‌ను
దొరకబుచ్చుకుంటాడు—"క్షణంలో వచ్చేస్తానని"
మీరు ముచ్చటపడి కొనుక్కున్న సూటుకేసు
పట్టుకెళతాడు—"పట్నమెళ్ళొచ్చేస్తానని"
ఈసారి అతడు కనిపించగానే లోలోన మీరు
ఏడ్చేస్తారు—"ఎందుకివన్నీ కొనుక్కున్నానని"

—భండారు పర్వతాలరావు

లతకు నచ్చినవి మురళికి నచ్చలేదు. మురళికి నచ్చినవి లతకు నచ్చలేదు. చివరికి ఒక వెండి రాధాకృష్ణుల విగ్రహం డెబ్భయి రూపాయలు ఇచ్చి కొన్నారు. అది ఇద్దరికీ నచ్చింది.

ఇక పూలు కొందామని లత దారి తీస్తుంటే.... "ఆకలిగా వుంది మేడమ్" అన్నాడు.

"అవును. అక్కడ పెట్టిన టిఫిన్లు తినకండి. అవి నచ్చవు మీకు. డబ్బుపోసి హోటల్లో తినేవే బాగుంటాయిమీకు. మీ మగాళ్ళు అందరూ అంతే" అంది.

"ఆహా! మీ ఆడాళ్ళు ఎలాగో మరి?.... అయినాఎందరు మగవాళ్ళని స్టడీ చేశారు?" అన్నాడు.

"మాకీ వున్నాయిగా నాలుగు కోతులు-అదే నలుగురు అన్నలు...."

"అన్యాయం....అలా అనడం దారుణం. అన్నట్లు మీ అమ్మగారు కన్పించలేదు.... ఐమీన్....ఆమెను మీరు పరిచయం చెయ్యలేదు...."

తెల్లని పలువరుస కల్పించేలా నవ్వుతూ...." నేను ఒక్కతినే బాబయ్యగారి దగ్గర.... అంటే మా సత్యం నాన్నగారి దగ్గరవుండి చదువుకుంటున్నాను.... అమ్మ. అన్నయ్య ఉదయం రావల్సింది.. రాలేదు.. సాయంత్రానికి వస్తారేమో...." అంది.

ఇద్దరూ హోటల్‌కు దారి తీశారు
సర్వరు టిఫిన్ తెచ్చేలోగా....

తన అరచేతిని ఎందుకో చూసుకుంటున్న లతతో "ఆ చేయి ఇలా ఇవ్వండి" అన్నాడు.

ఆమె సున్నితమైన చేతిని తాకి షాక్ తగిలినట్లు ఫీలయ్యాడు.

ఆమె చేతిపై తన చేతితో రాస్తూ....

"మీది చాలాగొప్ప జాతకం. ఈచెయ్యి పట్టినవాడు అదృష్టవంతుడు...మీకు విద్య, ధనం రెండూ సమపాళ్ళలో వుంటాయి.... అనుకున్నది నెరవేరుతుంది...."

"చాలించండి మీ పొగడ్తలు, ఏదేదో చెప్పేస్తున్నారు. అంతా నిజమా? లేక.... ఉత్తుదిగా...."

"అబ్బే! సత్య ప్రమాణంగా ...." అంటూ తన చేతిని ఆ చేతిలో బంధించి.... "అంతా నిజమే" అన్నాడు.

తన చెయ్యిని విడిపించుకుని సిగ్గుల మొగ్గలా తలవాల్చి కూర్చున్న ఆమెను చూసి ఎలాగో అయిపోయాడు.

ఎంత ఆపుకుందామన్నా తన తుంటరి మనసు ఆమెవైపు పోతోంది.

హోటల్నుంచి బైటపడి. పూలు కొనుక్కుని ఆటోలో ఇల్లు చేరారు.

* * *

వివాహం శాస్త్రోక్తంగా జరిగిపోయింది. ఆ వివాహం జరుగుతున్నంతసేపూ తాను లతను వివాహం ఆడినట్లు కలలు గన్నాడు. ఇంచు మించు లత పరిస్థితి కూడా అలాగే వుంది.

* * *

ఆ రాత్రి మురళికి సరిగా నిద్రపట్టలేదు. కన్ను మూసినా, తెరిచినా లత రూపమే కన్పిస్తోంది. అందగత్తె. గుణవతి. విద్యావంతురాలు. సంస్కారవంతురాలు. ఇలాంటి సుగుణాల రాశిని తన భార్యగా చేసుకోగలిగే అదృష్టమే అదృష్టం. ఒక్క-రెండు నెలలు ముందు ఈ అమ్మాయితో పరిచయమయ్యి వుంటే ఎంత బాగుండేది? ఇప్పుడెలా?.... తనకు పెళ్ళి నిశ్చయమయిపోయింది. తాంబూలాలు పుచ్చుకోకపోయినా "ఖాయం" అని అనుకున్నారు. కట్నంతాలూకు కొంతసొమ్ము కూడా తండ్రి తీసుకున్నట్లు విన్నాడు. తాను పెళ్ళాడబోయే అమ్మాయి గుర్తుకు వచ్చింది... పేరు సావిత్రి.... ఇంకా నయం... సుబ్బలక్ష్మి కాదు.... చామనచాయ.... పొట్టిజడ ఒక మాదిరి లావు.... చదువుకూడాగొప్పదే పియుసి. ఫెయిలయ్యిందట .... లతతో పోలిస్తే ఆ సావిత్రి లత కాలిగోటికి సరిపోదు....లతను చూసినప్పటినుంచి మనసు అసలు ఇంకే స్త్రీని గురించి ఆలోచించనంటుంది. లతను తాను వివాహం చేసుకోవాలి. ఎలా? అది సాధ్యమా? లతకూడా ఇష్టపడాలిగానీ ఎంత? పెళ్ళి అయిపోలేదుగా?.... చేసుకోను ...అని చెప్పేస్తేసరి. ఆ కట్నం డబ్బు తిరిగి ముఖాన కొడితే సరి. లత లేనిదే తాను జీవించ లేడు. ఆమెతోడిదే జీవితం ఆమె సన్నిధిలో సర్వం మరచిపోతాడు. ఆమె కౌగిలిలో సర్వసుఖాలు వుంటాయి. ఆమెను పొందినవాడు జీవితంలో మరేమీ కోరుకోడు. ఆమెను వదులుకోవడం దుర్లభం.... ఆమెను ఎన్ని అవాంతరాలు వచ్చినా వాటిని అధిగమించి.. తన కోరిక తీర్చుకోవాలి.... అవసరమైతే అయిన వాళ్ళను కూడా ఎదిరించి ఆమెను స్వంతం చేసుకోవాలి. ఇదే తన జీవితాశయం కావాలి.

సావిత్రి వద్దు.... లత కావాలి.

లత కావాలి....సావిత్రి వద్దు.

ఏదో నిశ్చయానికి వచ్చినట్లు నిదుర రాని కళ్ళను బలవంతంగా మూశాడు.

ఇంచుమించు అలాంటి ఆలోచనలతోనే లతకూడా ఆ రాత్రి గడిపింది.

ఎంత చక్కనివాడు మురళి, అందమైన రూపం. పసిమి ఛాయ. చక్కని నొక్కుల క్రాఫ్. ఇంజనీరు. మంచి మాటకారి. అతనితో వుంటే గంటలు నిమిషాల్లో దొర్లిపోతాయి. అతని మాటలవల్ల ప్రేమించే హృదయం వున్నట్లు అర్థం అవుతోంది. ఒక్కగా నొక్క కొడుకునని చెప్పాడు. ముందు వెనుక ఏ బాదరబందీలూ లేని మనిషి. రెండు చేతులా ఆర్జించి, హాయిగా ఖర్చుపెట్టుకుంటున్నాడు. చక్కగా సిగరెట్లు త్రాగుతాడు. (కొందరు అమ్మాయిలకు సిగరెట్లు తాగే మగాడంటేనే

ఇష్టం వుంటుంది. సిగరెట్లు తాగే భర్తని అవి మానమని భార్య చెప్పగా ఆ మగాడు సిగరెట్లు తాగడం మానేశా డనుకోండి. అది ఆ భార్యకు క్రెడిట్. "నా మీద ప్రేమతో నేను చెప్పిన మాట విన్నాడు" అని సంతోషిస్తుంది. సిగరెట్లు తాగని భర్తతో అలా చెప్పే అవకాశం వుండదుగా!) ఎందుకో తన మనసు మురళీపై పోతోంది.... కానీ తాను మురళీ స్వంతం కావడం సాధ్యమా?.... తాను వివాహిత కాకపోయినా.... నిశ్చయ తాంబూలాలు పుచ్చుకోక పోయినా.... ఒక వ్యక్తి నలుగురి సమక్షంలో తనను వివాహం ఆడేందుకు అంగీకరించాడు. అతను సుబ్బారావు. గుంటూరులో తెలుగు లెక్చరరు.... చూడ్డానికి కొంచెం నల్లగా.... పీలగా వుంటాడు .... సాదా క్రాఫ్ సగం నుదుటిని కప్పేస్తుంది. సిగరెట్లు తాగడు.... బెల్ బాటమ్ పాంట్లు వేసుకోడు. తన తర్వాత పెళ్ళి కావల్సిన చెల్లాయిలు ఇద్దరున్నారు. తండ్రిలేని కారణంగా వారి బరువు బాధ్యతలు అతనే తీసుకోవాలి... ఆలోచిస్తూంటే సుబ్బారావు మీద ఎందుకో తేలిక భావం కలుగుతోంది..... అతన్ని వివాహమాడేందుకు తాను ఎలా అంగీకరించానా అని ఆశ్చర్యపడుతోంది .... మురళీ ముందు అతన్ని పోల్చుకుని మరీ నిరాశపడింది. ఈ మురళీ.... ఇతను కొన్ని నెలల ముందుగా అయినా పరిచయం అయ్యాడుకాదు. మామూలుగా అయితే ట్యూబులైటు కాంతివంతమైనదే. కాని దాన్ని సూర్యకాంతితో పోలిస్తే ఎందుకూ పనికిరాదు. ఇప్పుడు సుబ్బారావు అలాగే అనిపించసాగాడు మురళీ ముందు.

సుబ్బారావును వదుల్చుకుని మురళీని పెళ్ళాడటం ఎలాగ?

సుబ్బారావు....మురళీ

మురళీ.... సుబ్బారావు

ఆలోచనలు తుది రూపందాల్చే సమయానికి మనోఫలకంపై సుబ్బారావు రూపం కరిగిపోయి మురళీ రూపం నిలిచింది.

* * *

తెల్లవారింది.

సత్యంతో బాతాఖానీ కొడుతున్న మురళీ. లత గురించి కొన్ని వివరాలు లాగాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు....

ఇంతలో ఏదో పనిమీద లత అలా వచ్చి, ఇలా వెళ్ళిపోయింది.

"సింప్లీ మార్వెలస్" అన్నాడు మురళీ, ఉపోద్ఘాతంలా.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు సత్యం.

"అదేనోయ్! మి కజిన్ లత! వెరీ ఏక్టివ్ గర్ల్. ఐలైక్ దిస్ గర్ల్. చదువు, వినయం.. అన్నీ మూర్తీభవించిన బంగారు బొమ్మ."

"థాంక్యూ! దాన్ని ఎవరు చూసినా ఆ మాటే అంటార్రా. ఆమె ప్రవర్తన అలాంటిది. నల్గురితో కలిసి మంచి "సోషల్"గా మూవ్ అవుతుంది. నిజానికి నాకు "సీత"తో కన్నా "లత"తోనే చనువు ఎక్కువ. మా ఇంట్లోనే వుండి చదువుతోందేమో.... ఇంకా ఎక్కువ...."

"ఎంతయినా మంచి అదృష్టవంతురాలు."

"కాకపోతే.... అవును! నేను చెప్ప లేదు.. మా "లత"కు వివాహం కూడా నిశ్చయం అయిందోయ్. చదువు అయిపోగానే చేస్తాం. అబ్బాయి అనకాపల్లిలో తెలుగు లెక్చరర్.... బుద్ధిమంతుడు.. ఆమె లక్కీగర్ల్ కనుకే ఆ సంబంధం స్థిర

దీపావళి పిండివంటలు

కోడి కుర్మా

కావలసిన వస్తువులు :

ఒక కేజి శుభ్రపరచిన కోడి, ¼ కేజి ఉల్లిపాయలు, రెండు టేబులు స్పూనులు ధనియాలు, రెండు టేబులు స్పూనులు గసగసాలు, ½ భాగము కొబ్బరి చిప్ప, అల్లము చిన్నముక్క, వెల్లుల్లి ఒక చిన్న గడ్డ (లేదా పది రొబ్బలు) నాలుగు లవంగాలు – నాలుగు గరిటెల నూనె, అల్లము, వెల్లుల్లి మెత్తగ రుబ్బి పెట్టుకొనవలెను. గసగసాలు, కొబ్బరి మెత్తగ రుబ్బి వేరుగ వుంచవలెను. ధనియాలు మెత్తగ రుబ్బి వేరే వుంచవలెను, ఉల్లిపాయలు సన్నగ తరిగి వుంచుకొనవలెను. స్టౌమీద గిన్నె పెట్టి నాలుగు గరిటెల నూనె వేసి కోసి శుభ్రపరచి ఉంచిన కోడి మాంసము వేసి ఎర్రగ వేగనిచ్చి నీచు నీరు పోగానే ప్రక్కకు తీసివేసి ఒక గిన్నెలో వుంచవలెను. మిగిలిన నూనెలో లవంగములు వేసి అల్లం, వెల్లుల్లి, ఉల్లిపాయలు, ధనియాల పొడి ముద్ద వేసి బాగా దోరగా వేగిన్గిన పిదప కోడిమాసం ముక్కలు వేసి తగుమాత్రం ఉప్పు, చిన్న స్పూను పసుపు, రెండు స్పూనులు కారం వేసి గసగసాలు. కొబ్బరి ముద్దవేసి రెండు గ్లాసులు నీరుపోసి మూతపెట్టి వుడికిన పిదప దించి వేసి కొత్తిమీర సన్నగ తరిగి వేయవలయును. కుక్కరులో వండిన పదిహేను నిముషములకు కూర తయారగును.

— మాదిరెడ్డి లక్ష్మి

టొమేటో టాఫీ

కావల్సినవి :

టొమేటోలు : 1 కిలో, కొబ్బరికోరు : 1 చిప్ప, చక్కెర : 2 పావులు.

చేయు విధానము :

వేడి నీళ్ళలో టొమేటోలువేసి కొంతసేపు వుంచి తీస్తే తోలు వచ్చేస్తుంది. అప్పుడు పళ్ళను చిదిపి ఆ రసం చల్లారాక కొబ్బరికోరు, చక్కెర, రెండు చెమ్చాల నెయ్యి వేసి బాగాకలిపి సెగపై ఉంచాలి. చిక్కపడిన పదార్థాన్ని ఒక పళ్ళెంలో వేసి కొంతసేపు అయ్యాక ముక్కలు కోసుకోవచ్చును.

—ఏ. అరుంధతీరావు

పడింది. "సత్యం చెప్తూనే వున్నాడు. మురళికి ఏమి వినపడ్డంలేదు. ఆముదం తాగినట్లయింది. మెదడు మొద్దుబారింది.

"అవునూ! నీక్కూడా సంబంధం కుదిరిందన్నావు. పెళ్ళి ఎప్పుడు నిశ్చయం చేశారు?" సత్యం ప్రశ్నించాడు.

అన్యమనస్కంగా "వచ్చే వేసవిలో.." అన్నాడు.

"ఏమిటండోయ్? వేసవికాలం అంటున్నారు...." అంటూ ప్రవేశించింది లత.

"అదికాదు చెల్లాయ్! మన మురళికి పెళ్ళి కుదిరిందిలే! పెళ్ళి ఎప్పుడోయ్? అంటే వేసంకాలంలో వుంటుందంటున్నాడు.... ఇంతకీ పెళ్ళి కూతుర్ది ఏ వూరోయ్? మిగతా వివరాలు ఏమిటి?" అని లతకు జవాబు చెప్తూనే మురళిని ప్రశ్నించాడు.

లత "కంగ్రాట్స్" అని చెప్పి, ఏదో పని వున్నట్టు వెళ్ళిపోయింది. "థాంక్స్" అని తిరిగి అనాలని అతనికి తోచలేదు. మెరుపుతీగ మాయమయ్యిందన్న బాధ ముఖంలో కన్పించగా, సత్యం ప్రశ్నలకి కూడా జవాబు ఇయ్యలేదు....

* * *

మధ్యాహ్నం భోజనం చేసి నడుం వాల్చిన "లత" ఆలోచనలు వేగంగా వున్నాయి.

"పైకి అందంగా కన్పించినా.... అతని మనసు అతని అంత అందమైనదిగా కనపడటంలేదు. పెళ్ళి నిశ్చయమయినా తనకు దగ్గరగా రావడానికి ప్రయత్నించాడు— అంటే (కాబోయే) భార్యకు విలువ ఇవ్వనట్లేగదా! అందమైన అమ్మాయి కన్పిస్తె వెనుక పరుగులుపెట్టేటట్టే గదా, అమ్మాయిల పిచ్చివున్న మగవాడితో ఏ ఆడది సుఖపడగలదు? జోస్యం చెపుతాననే నెపం మీద తన చేతిని పట్టుకున్నాడు. అలాంటివాడు ఎంతకైనా తగును....పైగా అస్తమానూ ఆ పెదాల మధ్య పాడు సిగరెట్ ఒకటి. "సిగరెట్లు ఆరోగ్యానికి హానికరం" అని ఆ సిగరెట్లు తయారుచేసేవాడే చెపుతూవుంటే లెక్కచెయ్యకుండా సిగరెట్లు తాగుతున్నాడూ అంటే "చెడిపోతున్నానని తెలిసి చెడిపోవడం అన్నమాట" పాడు....పై మెరుగులు చూసి మోసపోవడం అంటే అతన్ని ప్రేమించడమే....ఆడపిల్ల కన్పడగానే ఆమెతో హోటళ్ళచుట్టూ తిరుగుతూ డబ్బు దుబారా చేసేవాడు....రేపు పొదుపుగా సంసారం ఎలా చేసుకుంటాడు?....ఎందుకనో సుబ్బారావే నయం అనిపిస్తున్నాడు........పొరపాటున కూడా సిగరెట్లు తాగడు. చెల్లా

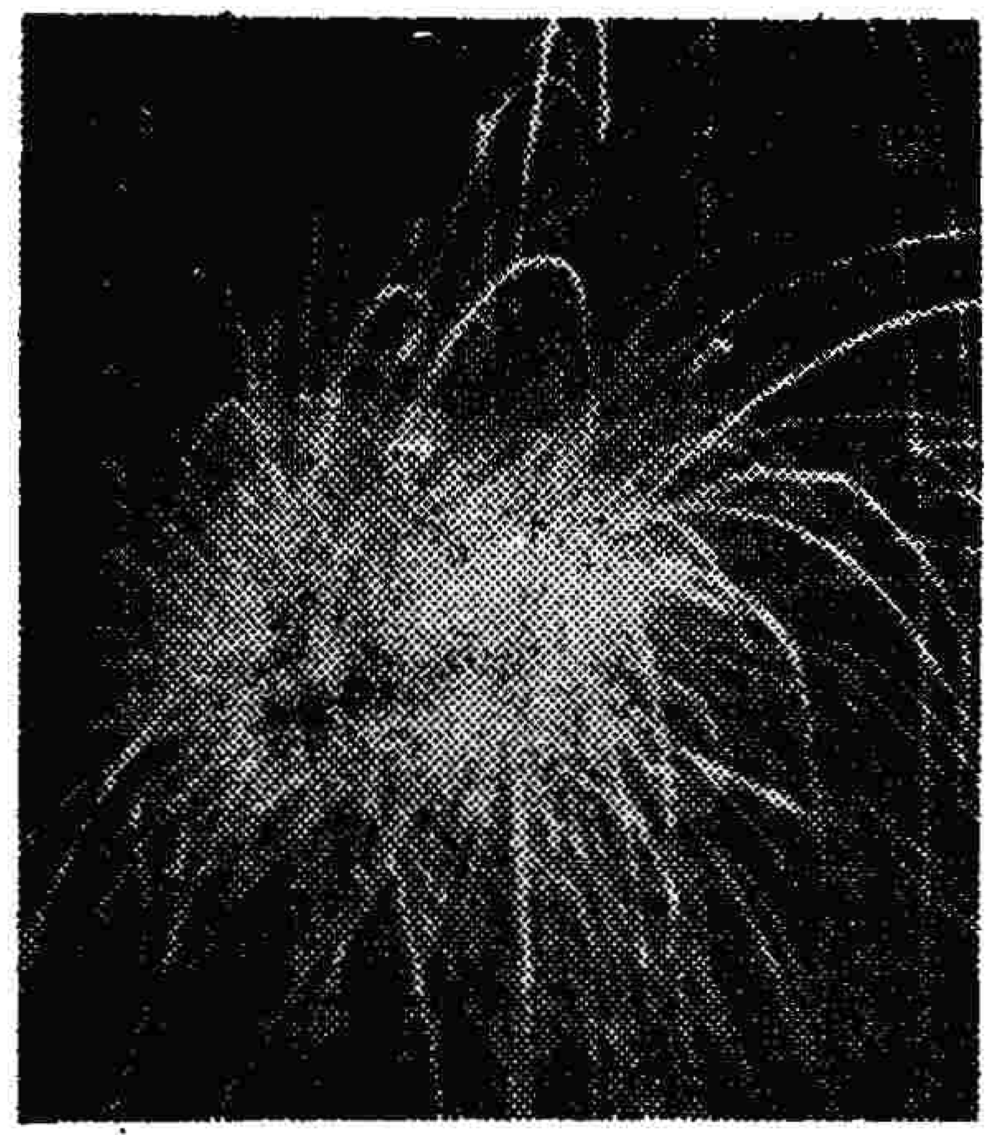

విష్ణు చక్రమాయ

—గుడివాడ అప్పలనాయుడు

యిలు వున్నారు కనుక ఆడపిల్లలతో ఎలా మసులుకోవాలో తెల్సు. బరువు బాధ్యతలు వున్నవాడు సంసారంకూడా ఒబ్బిడిగా దిద్దుకొగలడు. కొంచెం నలుపు అయితే నేం?....తోలు ఎర్రగావుంటే సంస్కారవంతుడు అవుతాడా? ఎండలో తిరిగితే ఎర్రగా వున్నవాళ్ళు కూడా నల్లగా అయిపోతారు. శరీరం రంగు ఎలా వుందని కాదు కొల్చేను, మనసు రంగు ఎలావుందీ అన్నది పాయింటు.

మధ్యలో వచ్చిన వాడికి మధ్యలోనే గుడ్‌బై కొట్టేస్తే మంచిది.

ఎందుకొచ్చిన సెంట?

* * *

అదే సమయంలో వాలు కుర్చీలో పడుకుని సిగరెట్ దమ్ము లాగుతూ ఆలోచిస్తున్న మురళి ఆలోచనలు ఎలా వున్నాయంటే–

"లత.... పేరు బ్రహ్మాండంగా వుంది.... ఏం లాభం?........మనసుమాత్రం నిలకడ లేదని తెలుస్తూనే వుంది.

లేకపోతే పెళ్ళి నిశ్చయమయిన పిల్ల. తనతో అంత చనువు తీసుకుంటుందా?

తనతో షికార్లు కొడుతుందా?

ఆ రోజు హోటల్లో ఆమె చేతిని తాను తీసుకుంటున్నపుడు కొంచెం కూడా అభ్యంతరం చెప్పలేదు.. ఎంతయినా ఈ చదువుకున్న ఆడవాళ్ళింతే.. అందుకే విద్యావంతురాల్ని పెళ్ళాడటం కన్నా పి.యు.సీ చదివిన సావిత్రి లాంటి దాన్ని చేసుకోవడం నయం.. కాబోయే మొగుడు ఒకడు వున్నాడన్న జ్ఞానమే లేకుండా తనతో ఎంత చనువుగా తిరిగింది. అయినా భార్య ఎక్కువ అందంగా వుండకపోవడమే మంచిది. ఏమాత్రం అందమైనది

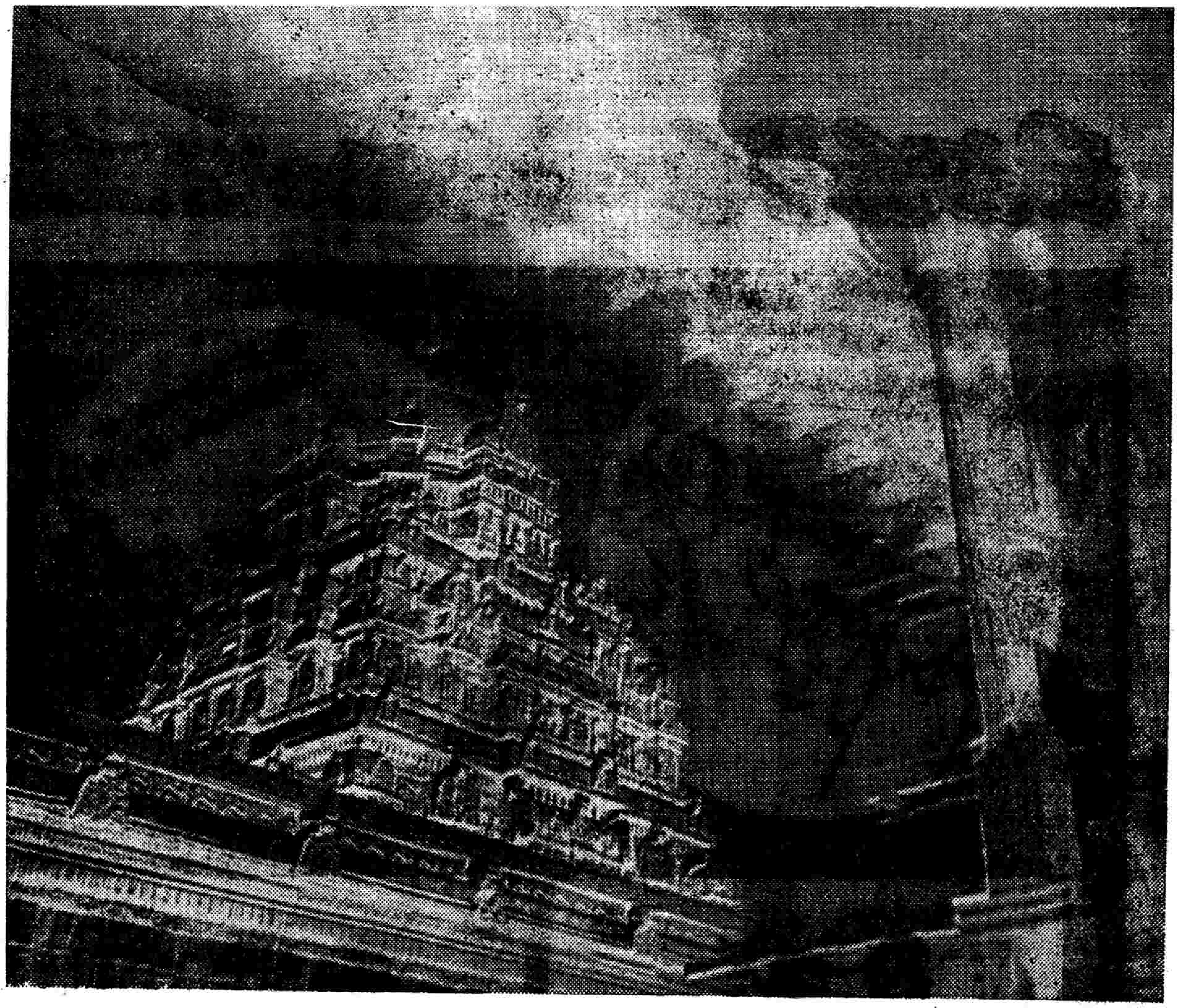

తిరుపతి—"శ్రీవారి బంగారు గోపురం"

—ఆర్ ఉదయభాస్కరరావు. తిరువీరావల్లి

అయినా అందరి చూపులూ అక్కడే వుంటాయి.

అందుకేగా అన్నాడు...."భార్యా రూపవతీ శత్రుః" అని.

"నాకు ఆఫర్ చెయ్యకుండా సిగరెట్ తాగుతారా?" అని అడిగిన పిల్ల ఈ వేళ కాకపోయినా రేపు తప్పకుండా సిగరెట్ తాగుతుంది. అమ్మో! ఎంత ఘోరం? కని విని ఎరుగని విషయం. వళ్ళంతా కన్పించేట్టు ఆ నైలాన్ చీరలు ఏమిటి అసహ్యంగా? అందంగా వుండటంకాదు ప్రధానం. గుణం....అది తక్కువయితే రూపం ఏం చేసుకోవాలి? పెళ్ళయ్యాకా రేపు ఇంకో మగాడితోకూడా అంత చనువు పెంచుకుంటే తన మర్యాద వుండాలా? మంటగలవాలా? ఇంకా నయం, పెళ్ళాడదామని మనసులోనే అనుకున్నాడు కానీ.... ఆ విషయం బైట పెడితే 'ఛై' అంటే చద్దును. మాటి మాటికీ తన బారు జడను ముందుకూ వెనక్కూ వేసుకుంటుంది. గర్వం కాబోలు. అయినా ఈ రోజుల్లో పొట్టి జడలే ఫాషన్లు అయి, పొడుగుజుట్టు వున్నవాళ్ళుకూడా జుట్టు కత్తిరించుకుంటున్నారు, సావిత్రి ఎలాగయినా వినయం, అణకువ వున్న పిల్ల. చదువు రాలేదు కనుక భర్త మాట చచ్చినట్లు వింటుంది. ఈ చదువుకున్న ఆడాళ్ళు భర్తలను ఎదిరిస్తారు. స్వతంత్రంగా తమ కాళ్ళమీద నిలబడగలమన్న ధైర్యం వుంటుందిగనుక ఎంతకయినా తెగిస్తారు.

మధ్యలో పరిచయం అయిన లతకు వీడ్కోలు చెప్పి, సావిత్రిని మనువాడ్డమే మంచి మార్గంలా కన్పిస్తోంది.

*

ఆ సాయంత్రమే మురళీ ప్రయాణం-గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో.

సత్యం కూడా బయలుదేరాడు తనతో స్టేషన్‌వరకూ.

"సో! మళ్ళా కలిసేది ఎప్పుడు?" అడిగాడు మురళీ.

"నీ మేరేజిలో...." అన్నాడు సత్యం.

హాయిగా నవ్వాడు మురళీ....

వెళ్ళేముందు "లత" కు కన్పించి చెప్పడం తన కనీస ధర్మం.

"అన్నట్లు లత ఏదిరా?"

లతను పిల్చుకువచ్చాడు సత్యం.

"వస్తానండీ....నన్ను జ్ఞాపకం వుంచుకుంటారుగా?...."

"అయ్యో! ఎంతమాట? మీరు ఎందుకు జ్ఞాపకం వుండరు?" అంది లత ఎదురు ప్రశ్న వేస్తూ.

"లతా! నువ్వు వస్తావా స్టేషన్‌కి?" సత్యం అడిగాడు.

"లేదురా! మా ఫ్రెండ్ సరోజ ఇంటికి వస్తానని చెప్పాను నిన్న. దానితో అక్కడకు వెళ్ళాలి...." అంటూ కదిలిపోయింది.

ఆటోలో కూలబడ్డారు మిత్రద్వయం.

"ఒరేయ్! నాకు 'వెస్పా' స్కూటర్ ఎలాట్ అయ్యిందిరా! ఇంకో రెండు మూడు నెలల్లో వస్తుంది.... కాని మా కొలీగ్ ఒకడు "వెస్పా" అంత మంచిది కాదన్నాడు.. నీ ఉద్దేశ్యం?" అడిగాడు మురళీ.

"నాన్సెన్స్! ఆ ముక్క "వెస్పా" స్కూటర్ లేని వాడు అని వుంటాడు. ఎందుకంటే 'అందని ద్రాక్షలు పుల్లన' కనుక" అన్నాడు సత్యం. 'అందని ద్రాక్షలు....' అనగానే మురళీకి ఎందుకో 'లత' గుర్తుకు వచ్చింది. ఆటో సాగిపోయింది నాంపల్లి స్టేషన్ వైపు. ★